

Svar (21/12 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Idet jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til implementering af artikel 6, stk. 2, d), i rammedirektivet ved §§ 9 og 10 i bekendtgørelse om arbejdets udførelse, skal jeg bemærke følgende til det rejste spørgsmål:

Jeg har ikke med baggrund i implementeringen af rammedirektivet fundet grundlag for at ændre den pågældende bestemmelse i bekendtgørelse om arbejdets udførelse til en mere bestemt form eller sanktionerende formulering.

For imidlertid at fjerne den tvivl, der fra forskellig side har været udtrykt omkring den ovennævnte problemstilling, agter jeg at drøfte spørgsmålet nærmere med EF-retlig special-ekspertise.

Spm. nr. S 234

Til *arbejdsministeren* (8/12 92) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren oplyse, hvordan ministeren vil sikre, at den omvendte bevisbyrde beskrevet i rammedirektivet om sikkerhed og sundhed (89/391/EØF), art. 8, stk 4 og 5, bliver implementeret i den danske arbejdsmiljølovgivning?«

Begrundelse

Samme begrundelse som til spørgsmål nr. S 233.

Svar (21/12 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er min opfattelse, at ovennævnte artikel i rammedirektivet er implementeret ved gældende regler i arbejdsmiljøloven – §§ 26 og 28 – samt ved normen for regler for behandling af faglig strid. Arbejdstagerens individuelle ret til at standse arbejdet i tilfælde af alvorlig og umiddelbar fare er et knæsat princip i arbejdsretten og følger af normens § 5, hvorefter den enkelte arbejdstager uden at ifalde bod kan standse arbejdet, når hensynet til liv, ære og velfærd giver tvingende grunde til arbejdsstandsnings.

Da der er udtrykt tvivl om, hvorvidt artiklen er fyldestgørende implementeret, har jeg, selv

om jeg finder tvivlen ubegrundet, besluttet at tydeliggøre dette i forbindelse med den næste revision af lovgivningen på dette område.

Spm. nr. S 202

Til *justitsministeren* (1/12 92) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at tyvekoster udleveres til formodede gerningsmænd?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 1. december 1992 sker det hyppigt, at politiet tilbageleverer beslaglagte tyvekoster til personer, der med stor sikkerhed har stjålet de pågældende ting.

Det sker i tilståelsessager. Anklagemyndigheden opgiver tiltalen på de punkter, som gerningsmanden nægter sig skyldig i. Det sker bl.a. af ressourcehensyn. Anklagemyndigheden tager også hensyn til, at straffen for fem eller ti kriminelle forhold stort set vil være ens.

Det er dybt krænkende for danskernes retsbevidsthed at udlevere tyvekoster til formodede gerningsmænd. Der bør skrides ind, så udlevering af tyvekoster undgås.

Svar (15/12 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har i sin udtalelse anført:

»Det er rigtigt, at det følger af de gældende principper for tilrettelæggelse af straffesager, at anklagemyndigheden i nogle tilfælde, typisk sager, der omfatter mange i det væsentlige ensartede forhold, hvoraf hovedparten, men ikke alle forholdene, tilstås, opgiver tiltale vedrørende de forhold, der ikke tilstås, således at resten af sagen kan fremmes som tilståelsessag efter retsplejelovens § 925.

Herved undgås måske en yderligere efterforskning eller en omfattende vidneførsel, og der opnås en hurtigere og mindre ressourcekrævende behandling af de pågældende sager ved domstolene.

I forhold til den udmålte straf vil opgivelsen af nogle forhold i sådanne tilfælde normalt ikke få væsentlig betydning.